

Telegraful Roman

Apare Martea, Joia și Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 24 coroane.

Pe şase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Roman», Strada

Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. —

Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul Inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-

mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Pedagogia de fete

II

Firul lucrărilor s'a reluat după
12 ani.

S'a constatat din nou ceeace s'a spus și la anul 1902, anume lipsa de învățători, acumă potență și cu personalizarea lor în măsură mai mare, și împrejurarea ca legă de instrucțunea dă confesiunilor dreptul de a și califică învățători fără diferență de sexe, de aceea s'a luat în consistor hotărârea, ca începând cu anul școlar 1913/14 să se primească în secțiunea pedagogică a seminarului arhieicezan și fete ca eleve ordinarie, car vor locui afară de seminar, vor cereță lecțiile deodată cu elevii ordinari, în aceeași sală, însă în bănci deosebite, separate.

Dispoziția aceasta să se notifice domnului ministru, și încă ea nu ar primi încuințării mai înalță, atunci să se deschidă paralel cu institutul pedagogic de învățători cel pedagogic de fete, unde instrucțunea o vor provăde profesorii dela institutul de învățători.

La 23 August 1913 s'a scris domnului ministru de culte și instrucțione publică, că din lipsa cea mare de învățători și în anul școlar 1912/13 peste 120 școale confesionale greco-orientale române au fost fără învățători calificați, din care cauză nu este peste puțină să regăsim potrivit cu legă salarele învățătoarelor. De aceea credem, că ne vom ajuta, dacă începând cu anul școlar proxim 1913/14 vom primi în institutul nostru pedagogic fete, acuma nu ca privatiste, ci ca eleve ordinarie, car vor cereță lecțiile deodată cu elevii ordinari în aceeași sală, la același profesor, în bănci separate, și deodată cum vor face examenele de curs și cele de calificăriune de curs.

Domnul ministru reg. ung. de culte și instrucțione publică cu datul de 30 Septembrie 1913 Nr. 140122 răspunde, că nu poate lăua la cunoștiță intenționarea consistorului, de a deschide pedagogia de fete, aşa cum o intenționează.

Articolul de lege 38 din 1868 separăceză cu totul și în toate pedagogia de învățători de cea de învățătoare. Sub titlu deosebit tratează legă instrucție, sub titlu deosebit calificare învățătoarelor, deci și din această structură a legei e evidentă intenționarea legii, ca tetele separate, independență și în institut deosebit să-și primească instrucțunea și calificăriunea.

Dară nu numai spiritul, ci și speciale dispoziționi ale legii de instrucție opresc pozitiv presupunerea, că în institute superioare, cum sunt pedagogiile, instrucțunea feclorilor și a fetelor să se facă în comun, deosebit.

În § 11 alineea a doua a legii de instrucție între condițiunile sub cari

confesiunile pot susține școale, e luată dispoziționa, ca elevii, feclorii, să fie separati de eleve-fete. § 29 din legea de instrucție chiar și la școalele elementare declară ca lucru obligatoric, ca copiii să fie separati de fele, și încă e posibil, să aibă instrucție în sale deosebite. În fin. § 63 la școalele superioare elementare dispuse expres, că copiii trebuie să aibă instrucție separat de fete.

Dacă deci lega în formă atât de hotărâtă și de clară dispune instrucțiea deschisită la școalele de copii și de fele în clasele elementare, atunci de sine înțeles o cere aceasta la școalele superioare, cum sunt pedagogiile, în etatea cea mai delicatesă a elevelor și a elevilor.

Deorece intenționea de a aranja pedagogia de fete în aceeași sală cu pedagogia de învățători vine în conflict cu legă de instrucție, ministerul roagă pe consistor să abstea hotărârile de intenționare sa.

Modalitatea aceasta contemplată de consistor n'a avut deci rezultatul dorit, sau după cum se mai zice azi a eşuat.

Deorece insă motivul principal, care ne preocupa: salvarea școalelor prin ridicarea statului personal al învățătorilor, era în ființă, și amenința că sabia lui Damocle existența școalelor noastre, ne-am rămăntat multe cum am putea să ne ajutăm în strângătoarea noastră.

In Decembrie 1913 s'a prezentat consistorului o altă propunere cu altă modalitate.

Să se înființeze o pedagogie de fete de sine stătătoare, cu curs de 4 ani, însă astfel întotdeauna, ca în an să fie deschise numai 2 cursuri. Spre pildă: la începutul anului 1914 se deschide cursul I, la începutul anului 1915 cursul al doilea, la începutul anului școlar 1916 cursul al treilea. În acest an insă nu se mai primește fete în cursul I. Sunt deci eleve în cursul II și III. În anul 1917 nu se primește eleve în cursul I și II. Sunt deci eleve în cursul III și IV. În anul 1918 primim eleve la cursul I și avem eleve în cursul IV și L în anul 1919 nu primim eleve de loc și avem eleve numai în cursul II.

Acum venim în regulă. În anul 1910 primim eleve în cursul I și avem cursurile I și III. În anul 1911 nu primim eleve, ci avem cursurile II și IV. De aici încolo primim eleve tot la al doilea an.

In modul acesta am avea tot numai căte două cursuri și am putea califica tot la al doilea an 30-40 de eleve.

Institutul să se plaseze în edificiul școalei centrale, instrucțunea o vorbă profesorii actuali dela seminarul arhieicezan, dintre cari unuia se dău afacerile direcționale.

Consistorul arhieicezan a supus cheștieuna unui studiu special, a luat informații despre pedagogiile de

fete ale celoralte confesiuni din patrie, și a ajuns la convingerea, că nu rămâne alt expedient decât înființarea unei pedagogii de fete complete cu 4 cursuri anuale în înțelesul legii de instrucție.

Deoarece înființarea unei asemenea pedagogii reclamă spese, cari trece peste mijloacele arhieicezei, s'a contemplat încercarea unei preparandii de fete cu speseele eparchiilor surori pentru întreaga mitropolie. De aceea la 27 Martie 1914 am scris consistoroșilor români greco-orientale din Arad, Caransebeș și din Oradea-mare în care scriroare am arătat cele ce s'au petrecut până aici în acăceră aseasta, și le-am rugat să ne acrete vederile lor în merul acăcerii.

In anul când pedagogia intenționată să înființeze în Sibiu, arhieicezei a semnează pedagogii reclamă spese, cari trece peste mijloacele arhieicezei, ar pune la dispoziția ei profesorii dela institutul pedagogic arhieicezan. Aici s'ar putea relata la profesorii dela școală civilă de fete a Asociației, și deci numărul profesorilor dela pedagogia de fete au putea fi mai redus.

Arhieicezea ar accepta insă ca loc al pedagogiei de fete orcare eparchie și orcare centru, fie Aradul, fie Caransebeșul, fie Oradea-mare, ca să fie și în acest oraș un institut de creștere mai înalt.

Paralel cu adresa către consistoriile eparchiale s'a făcut raport la sinodul arhieicezan, în care asemenea s'a arătat totuște stadiile, prin cari a trecut această chestiune.

In ședința sinodului arhieicezan din sesiunea anului 1914 sub punctul 78 s'a luat următoare hotărâre:

1. Sinodul recunoscând importanța unei pedagogii de fete pentru promovarea intereselor noastre bisericicești-șolare, aproba pasii făcute din partea consistorului în scopul înființării unui asemenea aşezământ cultural în central arhieicezei noastre.

2. Consistorul arhieicezan este poftit a sărui și mai departe la consistoriile din eparchile Arad și Caransebeș, ca și acelea să contribuie cu o sumă careare la acoperirea speselor de susținere a înființării pedagogiei de fete.

3. Intră că mijloacele bănești ar permite, consistorul este poftit, ca dea cu începerea anului școlar viitor să inaugureze pedagogia de fete prin deschiderea cursului I și despre cele îndeplinite să facă raport proximului sinod arhieicezan.

A urmat apoi răspuns și dela consistorul din Caransebeș, și dela cel din Oradea-mare.

Consistorul dela Caransebeș a răspuns, că deocamdată este ocupat cu asigurarea existenței institutului său de băieți, care e indispensabil în părțile acelea.

Consistorul dela Oradea-mare la 29 Aprilie 1914 sub Nr. 1227 răspunde că n'are nimic în contra, dacă institutul cu pedagogia de fete ar lăua

ființă în unul sau altul din centrele propuse de consistorul arhieicezan.

Consistorul din Arad n'a răspuns.

In studiu acesta s'a înaintat cheștieuna sinodului arhieicezan din seara anului 1915, care sub punctul 100 a luat următoare hotărâre:

Sinodul își susține concluzia din anul trecut cu privire la înființarea pedagogiei de fete, îndrumând consistorul a face demersuri la guvern pentru aprobarea căt mai neîntârzită a acelui și a inscrierii în bugetul statului a unui ajutor permanent la susținerea deicezei.

In Martie 1916 răspunde la adresa consistorului consistorul din Arad; se simte necesitatea de a se înființa pedagogie de fete, de aceea sinodul arădan în anul 1915 a invitat consistorul să continue demersurile în afacerea aceasta și mai ales să se pună în confruntare cu consistoriile celorlalte deiceze în scopul înființării aceluiai institut din izvoare și cu mijloacele comune.

Avându-se în vedere că zidirea tuturor edificiilor de lipsă pentru acea școală ar costa minimul 500,000 de coroane, iară întreținerea și salarele corpului didactic ar cere anual cel puțin 40,000 coroane, întrebă pe consistorul arhieicezan că dănsul cu ce sume și sub ce condiții s'ar putea eventual angaja la zidirea și susținerea unui asemenea institut în Arad.

In studiu acesta am prezentat cheștieuna sinodului arhieicezan din anul 1916, care a hotărât următoarele:

Sinodul își susține concluzile sale Nr. 78/914 și Nr. 100 din 1915 și îndrumă din nou consistorul a lăua dispozițiile recerate, ca pedagogie de fete să se înființeze și deschidă încă cu începutul anului școlar 1916/17.

Având acum și acest concluzie al sinodului, am răspuns consistorului din Arad, că arhieicezea voind a înființa ca dela sine o pedagogie de fete, nu poate contribui cu nimic la pedagogia pe care voie să o înființeze eparchia Aradului.

Ca tablou să fie complet mai amintim următoarele: Consistorul din Caransebeș la 15 Ianuarie 1918 a notificat consistorului arhieicezan, că se ocupă cu cheștieuna institutului pedagogic, anume să se mai susțină institutul pedagogic de învățători, sau eventual să se prefacă în pedagogie de fete.

La 26 Februarie 1918 notifică, că a rămas pe lângă susținerea și pe mai departe a pedagogiei de băieți.

Prin fazele acestea a trecut cheștieuna până acum.

In un articol următor vom arăta, ce vom și ce putem să facem întră condițiunile de azi.

